



TISKOVÁ ZPRÁVA č. 90/23

V Lucemburku dne 6. června 2023

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-700/21 | O. G. (Evropský zatýkací rozkaz vydaný na státního příslušníka třetího státu)

Možnost odmítnout výkon evropského zatýkacího rozkazu proto, aby byl trest vykonán v členském státě pobytu, se musí vztahovat i na státní příslušníky třetích zemí

Justiční orgán musí mít možnost posoudit, zda je státní příslušník třetí země dostatečně integrován ve vykonávajícím členském státě, a zda tedy existuje oprávněný zájem odůvodňující, aby byl trest uložený ve vystavujícím členském státě vykonán na území vykonávajícího členského státu

Dne 13. února 2012 soud prvního stupně v Brašově vydal na moldavského státního příslušníka evropský zatýkací rozkaz (dále jen „EZR“) za účelem výkonu trestu odnětí svobody. Odvolací soud v Boloni je dožádaným justičním orgánem za účelem předání vyžádané osoby, neboť tato osoba se zdržuje v Itálii. Ačkoli obhajoba tohoto moldavského státního příslušníka prokázala, že je z hlediska rodinného a profesního v Itálii trvale usazen, dožádaný justiční orgán v Itálii nemá možnost odmítnout předání do Rumunska proto, aby byl trest vykonán v Itálii. Podle italského zákona, kterým se provádí rámcové rozhodnutí o EZR¹, je totiž tato možnost omezena pouze na italské státní příslušníky a státní příslušníky jiných členských států Unie, kteří vykazují vazby na Itálii, přičemž státní příslušníci třetích zemí jsou vyloučeni.

Odvolací soud v Boloni měl za to, že toto rozdílné zacházení je neodůvodněné, a obrátil se na italský Ústavní soud. Italský Ústavní soud má za to, že před ověřením souladu vnitrostátní právní úpravy s italskou ústavou je třeba posoudit soulad této právní úpravy s unijním právem. Rámcové rozhodnutí o EZR stanoví, že členské státy mohou soudci umožnit odmítnout výkon EZR, pokud se vyžádaná osoba zdržuje ve vykonávajícím členském státě, je jeho státním příslušníkem nebo zde má trvalé bydliště a tento stát se zaváže provést výkon trestu odnětí svobody v souladu se svým vnitrostátním právem. Vzhledem k tomu, že toto ustanovení neomezuje svoji působnost pouze na občany Unie, obrátil se italský Ústavní soud v této věci na Soudní dvůr.

V rozsudku z dnešního dne **Soudní dvůr (velký senát) odpověděl, že unijní právo brání právní úpravě členského státu, která absolutně a automaticky vylučuje použití uvedeného důvodu, z něhož je možné odmítnout výkon EZR, v případě každého státního příslušníka třetí země, který se zdržuje nebo má trvalé bydliště na území tohoto členského státu, aniž může vykonávající justiční orgán posoudit vazby tohoto státního příslušníka na uvedený členský stát.** Taková vnitrostátní právní úprava je v rozporu se **zásadou rovného zacházení, která je zakotvena v Listině základních práv Evropské unie**, jelikož zachází rozdílně se státními příslušníky dožádaného členského státu a ostatními občany Unie na jedné straně a státními příslušníky třetích zemí na straně druhé, aniž zohledňuje okolnost, že i tito státní příslušníci třetích zemí mohou vykazovat

¹ Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy – Prohlášení některých členských států o přijetí rámcového rozhodnutí (Úř. věst. 2002, L 190, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 34).

dostatečnou míru integrace ve společnosti uvedeného členského státu, která odůvodňuje, aby v daném členském státě vykonali trest uložený vystavujícím členským státem.

Použití dotčeného důvodu, z něhož je možné odmítnout výkon EZR, je podmíněno splněním dvou podmínek. První podmínkou je, **že se vyžádaná osoba zdržuje ve vykonávajícím členském státě, je jeho státním příslušníkem nebo zde má trvalé bydliště.** Druhou podmínkou je, **že se tento stát zaváže provést výkon trestu, pro který byl EZR vydán, v souladu se svým vnitrostátním právem.** Pokud jde o první podmínku, Soudní dvůr upřesnil, že nic nebrání tomu, aby členský stát v případě státních příslušníků třetích zemí podmínil použití důvodu, z něhož je možné odmítnout výkon EZR, splněním požadavku, aby se tento státní příslušník v daném členském státě zdržoval nebo zde měl trvalé bydliště po minimální nepřetržitou dobu.

Pokud **vykonávající justiční orgán** shledal, že obě podmínky jsou splněny, **musí dále posoudit, zda existuje oprávněný zájem odůvodňující, aby byl trest uložený ve vystavujícím členském státě vykonán na území vykonávajícího členského státu.** Toto posouzení umožňuje zohlednit cíl sledovaný rámcovým rozhodnutím o EZR, kterým je zlepšit vyhlídky na společenskou rehabilitaci vyžádané osoby po uplynutí trestu, k němuž byla odsouzena.

Vykonávajícímu justičnímu orgánu tedy přísluší provést **celkové posouzení všech konkrétních skutečností, kterými se vyznačuje situace vyžádané osoby** a které mohou ukázat, zda mezi touto osobou a vykonávajícím členským státem existují **takové vazby, že vykonání trestu v posledně uvedeném členském státě, ve kterém se tato osoba zdržuje nebo má trvalé bydliště, přispěje k její společenské rehabilitaci.** Mezi tyto skutečnosti patří rodinné, jazykové, kulturní, společenské nebo ekonomické vazby, které má státní příslušník třetí země na vykonávající členský stát, jakož i povaha, délka a podmínky jeho pobytu v tomto členském státě.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění a shrnutí](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Zůstaňte ve spojení!

